

Nr 580

Av herr **Strömberg** och fru **Mogård**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till byggnadsarbeten inom skolväsendet m. m.*

(Lika lydande med motion nr 501 i Första kammaren)

Sedan 1964 har skolöverstyrelsen bedrivit försök med användning av inlärningsstudior (IS) i främst språkundervisningen.

Enligt gällande läroplaner skall språkundervisningen framför allt utveckla elevens förmåga att förstå och tala de främmande språken. Det är alltså den muntliga sidan av språket som eleven främst skall komma i kontakt med. I en traditionell språkundervisning är elevernas muntliga övningstillfällen mycket begränsade.

Användning av IS ger bl. a. följande fördelar:

- a) IS ger varje elev tillfälle till minst 20 gånger mer aktiv talträning än den som ges under en vanlig lektion,
- b) IS ger varje elev den extra övningstid som är nödvändig för att uppnå överinlärning,
- c) IS förmedlar direktkontakt med språket, d. v. s. ger varje elev den kontakt med infödda röster som är nödvändig för att eleven praktiskt skall lära sig handskas med språket,
- d) IS ger möjligheter att tillgodose läroplanernas krav på individualiserad undervisning,
- e) IS ger enligt gjorda undersökningar en förhöjning av utbildningens kvalitet, vilket bör räknas som en rationalisering av undervisningen.

Sedan försöksverksamheten började har SÖ utvecklat en lämplig metodik för området. I engelska, tyska och franska har nu ca 150 program i vardera språket konstruerats och utvärderats. Detta materiel kommer att produceras genom läromedelsförlagen.

I många skolor — både grundskolor och gymnasiala skolor — har vuxenutbildning kommit i gång. Från vuxenstuderande kommer krav på högsta möjliga effektivitet i undervisningen. Frågan om IS kommer då in i bilden, särskilt när det gäller språkstudier. I sådana skolor blir utnyttjandegraden av IS betydande. SÖ har fram t. o. m. höstterminen 1967 avrått skolorna från att skaffa IS, men nu har försöksverksamheten nått sådana resultat att värdet av IS ej längre behöver diskuteras.

Utöver språk har SÖ även gjort vissa försök med användning av IS för undervisning i svenska, matematik, fysik, kemi och maskinskrivning.

För närvarande finns i landet ca 150 inlärningsstudior, varav knappt hälften är installerade i skolor under SÖ:s inseeende. Den 2 september 1966 be-myndigade Kungl. Maj:t SÖ »att ur anslaget Bidrag till byggnadsarbeten inom skolväsendet m. m. disponera högst femhundrausen kronor som bidrag enligt gällande grunder till anskaffande av utrustning för en försöksverk-samhet med inlärningsstudior vid tio gymnasiala skolor under budgetåret 1966/67. För budgetåren 1969/70—1975/76 har SÖ lagt fram ett förslag som innebär att IS skulle byggas ut med statsbidrag vid 750 grundskolor med högstadium och 240 gymnasiala skolor. För budgetåret 1969/70 föreslår SÖ bidrag till 100 grundskolor och 40 gymnasiala skolor.

SÖ har beräknat kostnaden för en inlärningsstudio till 125 000 kr., varav 50 %, dock högst 62 500 kr., skulle utgå i statsbidrag. För budgetåret 1969/70 skulle statsbidraget enligt förslaget bli 6 250 000 kr. för grundskolor och 2 500 000 kr. för gymnasier.

Föredraganden har avstyrkt förslaget om statsbidrag till IS vid grund-skolor, men tillstyrkt att SÖ för gymnasiala skolor får använda 1 000 000 kr. för IS.

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att till Bidrag till byggnads-arbeten inom skolväsendet m. m. utöver vad föredraganden föreslagit anvisa ytterligare 1 000 000 kr. att användas till inlärningsstudior i grundskolan.

Stockholm den 28 januari 1969

Karl-Erik Strömberg (fp)

Britt Mogård (m)
